

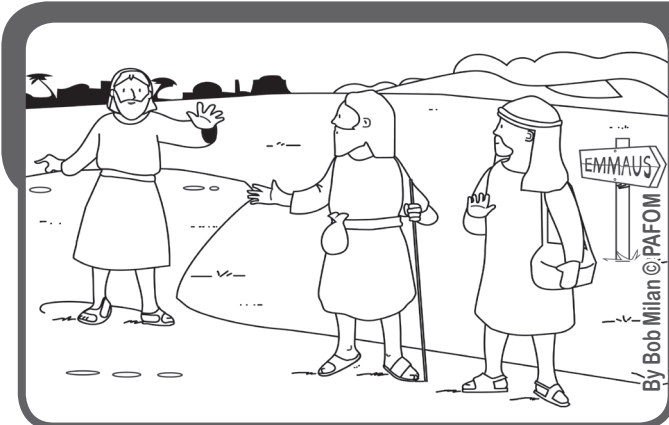
Assemblar-nos a Jesús

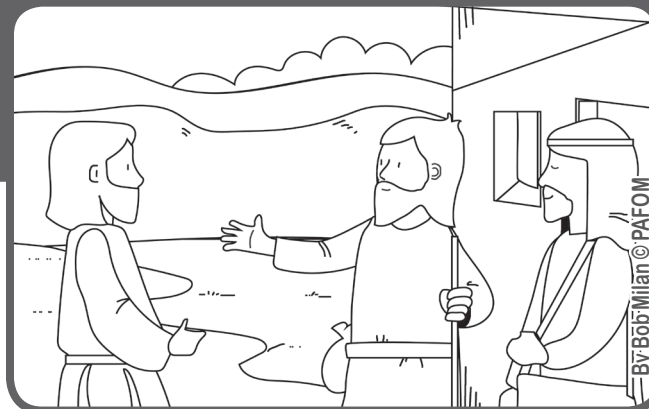
moviment dels
focolars

“Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!” (Mt 5,4).

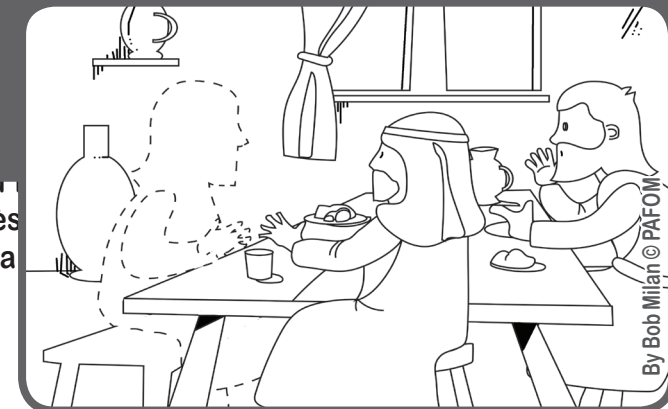
Un exemple del relat dels deixebles d’Emmaús (cf. Lc 24,13-32)

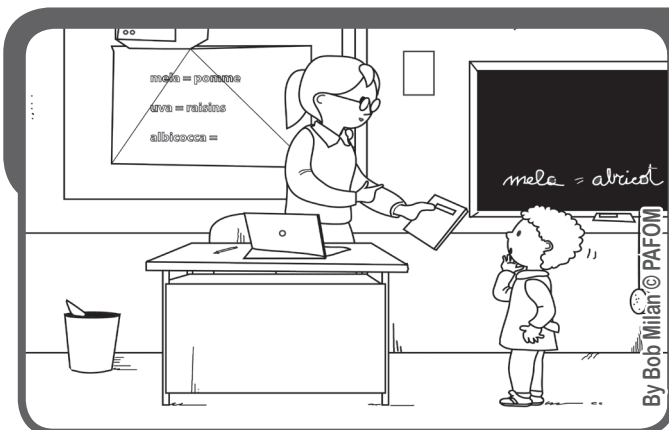
Jesús acaba de ser assassinat i dos deixebles surten de Jerusalem, molt tristos. De camí es troben amb un estranger que es posa a caminar amb ells.

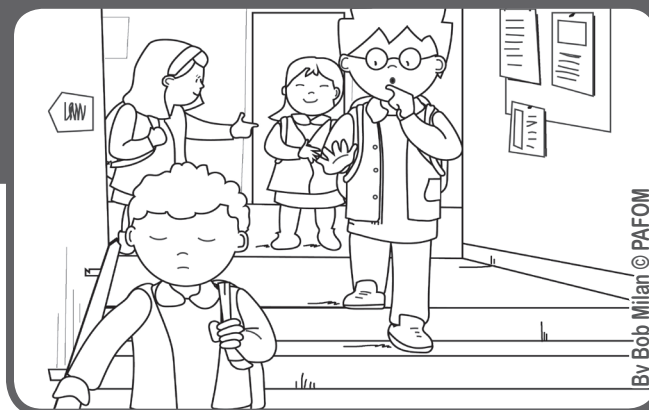
L’estranger els consola explicant-los que Jesús ha guanyat, tot i que havia estat assassinat. Els deixebles senten el cor més alleugerit i conviden a sopar aquell company de viatge.

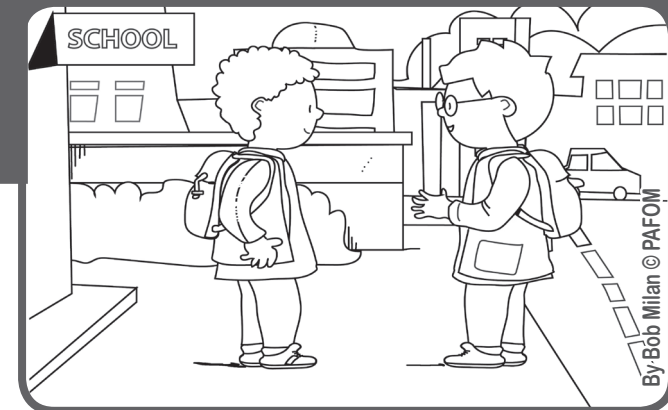
A la taula, el desconegut beneeix el pa i el comparteix amb ells, i en aquell moment descobreixen que aquell home és realment Jesús, que ha ressuscitat. Després desapareix de la seva vista, però deixa els seus cors ple d’alegria.

En Roberto d’Itàlia és examinat de francès. Malauradament treu una mala nota.

Mentre baixa les escales de l’escola està molt trist però en aquell moment se li acosta Paolo, un company de classe que coneix poc.

Paolo consola Roberto i li torna l’esperança al seu cor: la propera vegada anirà millor.